

N:o 35.

Af herrar **Liedberg** och **Hallin**, om utarbetande af förslag till
gällande väglags ändring i visst syfte.

Bland bestämmelser i nu gällande väglag af den 23 oktober 1891, hvilka tariffva en snar ändring, höra de, som reglera utöfvandet af rösträtt å vägstämman, till de kanske mest trängande. Vi syfta främst på § 52 i sagde lag, där det föreskrifves, att kommunernas ombud vid vägstämmor skola rösta för sin kommuns *hela* vägfyrktal.

Orimligheten i denna bestämmelse torde lätt inses. En enda af flera till ett väghållningsdistrikt hörande kommuner kan genom en så vidsträckt rösträtt med diktatorisk myndighet ensamt afgöra alla vid vägstämman förekommande ärenden, och på flera orter i vårt land, då på grund af tillvaron af industri höga vägfyrktal uppstått inom enskilda kommuner, har detta förhållande på senare tider börjat framträda på ett för vägärendenas rättvisa behandling allt annat än fördelaktigt sätt.

Blefve rösträtten på ett lämpligt sätt fördelad inom väghållningsdistrikten, skulle en massa klagomål undvikas, hvilka nu medföra afsevärda olägenheter, kanske mest den, att frågor, som man önskade få hastigt afgjorda, ofta blifva uppskjutna på en alltför lång tid.

En reduktion af det vägfyrktal, för hvilket å vägstämman rösträtt får utöfvas, måste därför enligt vår mening obetingadt stipuleras i väglagen.

På grund af ofvanstående få vi vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t
anhålla, det Kungl. Maj:t måtte utarbeta samt för Riksdagen
framlägga förslag till sådana ändringar i nu

gällande väglag af den 23 oktober 1891, att ingen enskild eller kommun äger rätt att rösta för mera än högst en tiondedel af hela väghållningsdistriktets sammanlagda vägfyrktal.

Stockholm den 26 januari 1909.

P. O. Liedberg.

Eric Hallin.

N:o 36.

Af herr **Rogberg**, med förslag till ändrad lydelse af 68 och 70 §§ i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891.

Uti särskild till denna Riksdag afgifven motion har jag hemställt, att Riksdagen, i syfte att tre tjugondelar af kostnaden för vintervägunderhållet å landet må lämnas af statsmedel, ville besluta, att det af Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen under nionde hufvudtiteln äskade förslagsanslaget 1,000,000 kronor såsom bidrag till vägunderhållet å landet måtte höjas med 175,000 kronor till 1,175,000 kronor. Enligt min tanke bör nämligen staten, som nu bidrager med tre tjugondelar af den uppskattade kostnaden för underhållet af allmän väg, färja och bro den tid, då marken är bar, jämväl lämna bidrag till vägväsendet med